Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

19. ožujka 2026.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zaštita fizičkih osoba u vezi s obradom osobnih podataka – Uredba (EU) 2016/679 – Članak 12. stavak 5. – Članak 15. stavak 1. – Pravo ispitanika na pristup osobnim podacima koji se odnose na njega – Pravo voditelja obrade da odbije postupiti po zahtjevu za pristup – Pretjeranost zahtjeva – Zlouporaba prava – Prvi zahtjev za pristup – Pravo na naknadu štete i odgovornost – Članak 82. stavak 1. – Tužba koja se temelji na kršenju prava na pristup – Neimovinska šteta – Gubitak nadzora nad osobnim podacima”

U predmetu C-526/24,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Amtsgericht Arnsberg (Općinski sud u Arnsbergu, Njemačka), odlukom od 31. srpnja 2024., koju je Sud zaprimio istog dana, u postupku

Brillen Rottler GmbH & Co. KG

protiv

TC,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: I. Jarukaitis, predsjednik vijeća, K. Lenaerts, predsjednik Suda, u svojstvu suca četvrtog vijeća, M. Condinanzi, N. Jääskinen i R. Frendo (izvjestiteljica), suci,

nezavisni odvjetnik: M. Szpunar,

tajnik: I. Illéssy, administrator,

uzimajući u obzir pisani dio postupka i nakon rasprave održane 5. lipnja 2025.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

– za Brillen Rottler GmbH & Co. KG, J. Tröber, *Rechtsanwalt*,

– za TC, P. Brandt, *Rechtsanwalt*,

– za Europsku komisiju, A. Bouchagiar, M. Heller i H. Kranenborg, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: njemački

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 18. rujna 2025.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 4. točke 2., članka 12. stavka 5. i članka 82. stavka 1. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35., u daljnjem tekstu: OUZP).

2 Zahtjev je upućen u okviru spora između društva Brillen Rottler GmbH & Co. KG, obiteljske optike, i osobe TC, klijenta, u vezi s odbijanjem tog društva da postupi po zahtjevu za pristup osobnim podacima koji je osoba TC podnijela na temelju članka 15. OUZP-a.

Pravni okvir

3 U uvodnim izjavama 4., 10., 11., 63., 85., 141. i 146. OUZP-a navodi se:

„(4) Obrada osobnih podataka trebala bi biti osmišljena tako da bude u službi čovječanstva. Pravo na zaštitu osobnih podataka nije apsolutno pravo; mora ga se razmatrati u vezi s njegovom funkcijom u društvu te ga treba ujednačiti s drugim temeljnim pravima u skladu s načelom proporcionalnosti. Ovom se Uredbom poštuju sva temeljna prava i uvažavaju slobode i načela priznata [Poveljom Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: Povelja),] koja su sadržana u Ugovorima, osobito poštovanje privatnog i obiteljskog života, doma i komuniciranja, zaštita osobnih podataka, sloboda mišljenja, savjesti i vjeroispovijedi, sloboda izražavanja i informiranja, sloboda poduzetništva, pravo na učinkoviti pravni lijek i pošteno suđenje te pravo na kulturnu, vjersku i jezičnu raznolikost.

[…]

(10) Kako bi se osigurala postojana i visoka razina zaštite pojedinaca te uklonile prepreke protoku osobnih podataka unutar [Europske] [u]nije, razina zaštite prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom takvih podataka trebala bi biti jednaka u svim državama članicama. U čitavoj Uniji trebalo bi osigurati postojanu i homogenu primjenu pravila za zaštitu temeljnih prava i sloboda pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka. […]

(11) Djelotvorna zaštita osobnih podataka širom Unije zahtijeva jačanje i detaljno određivanje prava ispitanika i obveza onih koji obrađuju i određuju obradu osobnih podataka, kao i jednake ovlasti praćenja i osiguravanja poštovanja pravila za zaštitu osobnih podataka i jednake sankcije za kršenja u državama članicama.

[…]

(63) Ispitanik bi trebao imati pravo pristupa prikupljenim osobnim podacima koji se na njega odnose te ostvarivati to pravo lako i u razumnim intervalima kako bi bio svjestan obrade i provjerio njezinu zakonitost. […]

(85) Ako se povreda osobnih podataka ne rješava na odgovarajući način i pravodobno, ona može prouzročiti fizičku, materijalnu ili nematerijalnu štetu pojedincima, kao što su gubitak nadzora nad osobnim podacima ili ograničavanje njihovih prava, diskriminacija, krađa identiteta ili prijevara, financijski gubici, neovlašteni obrnuti postupak pseudonimizacije, šteta za ugled, gubitak povjerljivosti osobnih podataka zaštićenih profesionalnom tajnom ili bilo koju drugu ekonomsku ili društvenu štetu za dotičnog pojedinca. […]

[…]

(141) Svaki bi ispitanik trebao imati pravo podnijeti pritužbu jednom nadzornom tijelu, posebno u državi članici u kojoj ima uobičajeno boravište, i imati pravo na učinkoviti sudski pravni lijek u skladu s člankom 47. Povelje ako ispitanik smatra da su prekršena njegova prava iz ove Uredbe […]

[…]

(146) Voditelj obrade […] trebao bi nadoknaditi svaku štetu koju osoba može pretrpjeti zbog obrade kojom se krši ova Uredba. Voditelj obrade […] trebao bi biti izuzet od odgovornosti ako dokaže da nije ni na koji način odgovoran za štetu. Pojam štete trebalo bi široko tumačiti s obzirom na sudsku praksu Suda tako da se u potpunosti odražavaju ciljevi ove Uredbe. […] Ispitanici bi trebali dobiti potpunu i učinkovitu naknadu za štetu koju su pretrpjeli. […]”

4 Prema odredbi članka 4. te uredbe, naslovljenog „Definicije”:

„Za potrebe ove Uredbe:

[…]

2. ‚obrada’ znači svaki postupak ili skup postupaka koji se obavljaju na osobnim podacima ili na skupovima osobnih podataka, bilo automatiziranim bilo neautomatiziranim sredstvima kao što su prikupljanje, bilježenje, organizacija, strukturiranje, pohrana, prilagodba ili izmjena, pronalaženje, obavljanje uvida, uporaba, otkrivanje prijenosom, širenjem ili stavljanjem na raspolaganje na drugi način, usklađivanje ili kombiniranje, ograničavanje, brisanje ili uništavanje;

[…]”

5 Članak 12. navedene uredbe, naslovljen „Transparentne informacije, komunikacija i modaliteti za ostvarivanje prava ispitanika”, u stavku 1., stavku 2. i stavku 5. određuje:

„1. Voditelj obrade poduzima odgovarajuće mjere kako bi se ispitaniku pružile sve informacije iz članaka 13. i 14. i sve komunikacije iz članaka od 15. do 22. i članka 34. […]

2. Voditelj obrade olakšava ostvarivanje prava ispitanika iz članaka od 15. do 22. […]

[…]

5. Informacije pružene u skladu s člancima 13. i 14. i sva komunikacija i djelovanja iz članaka od 15. do 22. i članka 34. pružaju se bez naknade. Ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog njihova učestalog ponavljanja, voditelj obrade može:

(a) naplatiti razumnu naknadu uzimajući u obzir administrativne troškove pružanja informacija ili obavijesti ili postupanje po zahtjevu; ili

(b) odbiti postupiti po zahtjevu.

Teret dokaza očigledne neutemeljenosti ili pretjeranosti zahtjeva jest na voditelju obrade."

6 Članak 15. iste uredbe, naslovljen „Pravo ispitanika na pristup", u stavku 1. određuje:

„Ispitanik ima pravo dobiti od voditelja obrade potvrdu obrađuju li se osobni podaci koji se odnose na njega te ako se takvi osobni podaci obrađuju, pristup osobnim podacima i sljedećim informacijama:

[…]"

7 Članak 26. OUZP-a, naslovljen „Zajednički voditelji obrade", u stavku 1. određuje:

„Ako dvoje ili više voditelja obrade zajednički odrede svrhe i načine obrade, oni su zajednički voditelji obrade. […]"

8 Članak 30. te uredbe, naslovljen „Evidencija aktivnosti obrade", u stavku 1. predviđa:

„Svaki voditelj obrade i predstavnik voditelja obrade, ako je primjenjivo, vodi evidenciju aktivnosti obrade za koje je odgovoran. […]"

9 Članak 57. navedene uredbe, naslovljen „Zadaće", u stavcima 1. i 4. određuje:

„1. Ne dovodeći u pitanje ostale zadaće utvrđene u ovoj Uredbi, svako nadzorno tijelo na svom području:

[…]

(f) rješava pritužbe koje podnose ispitanik ili tijelo, organizacija ili udruženje u skladu s člankom 80. i istražuje u odgovarajućoj mjeri predmet pritužbe […];

[…]

4. Ako su zahtjevi ispitanika očito neutemeljeni ili pretjerani, osobito zbog učestalog ponavljanja, nadzorno tijelo može naplatiti razumnu naknadu na temelju administrativnih troškova ili odbiti postupiti po zahtjevu. U tom je slučaju teret dokazivanja očite neutemeljenosti ili pretjeranosti zahtjeva na nadzornom tijelu."

10 Članak 79. iste uredbe, naslovljen „Pravo na učinkoviti sudski pravni lijek protiv voditelja obrade ili izvršitelja obrade", u stavku 1. određuje:

„Ne dovodeći u pitanje nijedan dostupan upravni ili izvansudski pravni lijek, uključujući pravo na podnošenje pritužbe nadzornom tijelu na temelju članka 77., ispitanik ima pravo na učinkoviti sudski pravni lijek ako smatra da su mu zbog obrade njegovih osobnih podataka protivno ovoj Uredbi prekršena njegova prava iz ove Uredbe."

11 Članak 82. OUZP-a, naslovljen „Pravo na naknadu štete i odgovornost”, u stavcima 1., 2. i 4. predviđa:

„1. Svaka osoba koja je pretrpjela materijalnu ili nematerijalnu štetu zbog kršenja ove Uredbe ima pravo na naknadu od voditelja obrade ili izvršitelja obrade za pretrpljenu štetu.

2. Svaki voditelj obrade koji je uključen u obradu odgovoran je za štetu prouzročenu obradom kojom se krši ova Uredba. […]

[…]

4. Ako je u istu obradu uključeno više od jednog voditelja obrade ili izvršitelja obrade ili su u istu obradu uključeni i voditelj obrade i izvršitelj obrade i ako su, u skladu sa stavcima 2. i 3., odgovorni za bilo kakvu štetu prouzročenu obradom, svaki voditelj obrade ili izvršitelj obrade smatra se odgovornim za cjelokupnu štetu kako bi se osigurala učinkovita naknada ispitaniku.”

Glavni postupak i prethodna pitanja

12 TC, fizička osoba koja živi u Austriji, pretplatio se u ožujku 2023. na informativni bilten društva Brillen Rottler, obiteljske optike sa sjedištem u Arnsbergu (Njemačka), navodeći svoje osobne podatke u obrazac za prijavu koji je bio dostupan na internetskoj stranici tog poduzeća te pristajući na obradu tih podataka. Trinaest dana kasnije osoba TC je društvu Brillen Rottler uputila zahtjev za pristup na temelju članka 15. OUZP-a.

13 Društvo Brillen Rottler je u zakonskom roku od jednog mjeseca odbilo zahtjev za pristup, smatrajući da on predstavlja zlouporabu prava u smislu članka 12. stavka 5. prvog podstavka druge rečenice OUZP-a. Ono je osobu TC pozvalo da definitivno povuče svoj zahtjev.

14 Budući da je ta osoba ostala pri svojem zahtjevu za pristup i dodatno istaknula zahtjev za naknadu štete na temelju članka 82. OUZP-a u iznosu od 1000 eura, društvo Brillen Rottler podnijelo je zahtjev Amtsgerichtu Arnsberg (Općinski sud u Arnsbergu, Njemačka), sudu koji je uputio zahtjev, tražeći da se utvrdi da osoba TC nema pravo na nikakvu naknadu štete.

15 U prilog osnovanosti svojeg zahtjeva društvo Brillen Rottler navodi da je iz raznih reportaža, članaka na blogovima i odvjetničkih biltena vidljivo da osoba TC sustavno i zlorabeći svoje pravo podnosi zahtjeve za pristup svojim osobnim podacima s isključivim ciljem ostvarivanja naknada zbog navodnog kršenja, koje namjerno uzrokuje, prava koja ima na temelju OUZP-a. Obrazac djelovanja osobe TC sastojao se u tome da bi se ona najprije pretplatila na informacijski bilten, zatim podnijela zahtjev za pristup i na kraju podnijela zahtjev za naknadu štete.

16 Osoba TC pred sudom koji je uputio zahtjev navodi da je zahtjev za pristup koji je podnijela društvu Brillen Rottler zakonit, da je on izraz prava na pristup koje joj priznaje članak 15. OUZP-a te da to društvo pokušava nezakonito ograničiti prava koja joj se priznaju tom uredbom. U protutužbi je tražila da se društvu Brillen Rottler naloži da joj isplati naknadu od najmanje 1000 eura na ime neimovinske štete pretrpljene zbog odbijanja tog društva da joj pruži pristup njezinim osobnim podacima.

17 Kao prvo, sud koji je uputio zahtjev postavlja pitanje može li se prvi zahtjev za pristup koji je podnio ispitanik smatrati „pretjeranim zahtjevom” u smislu članka 12. stavka 5. OUZP-a i samim time predstavljati zlouporabu prava, te na temelju kojih se okolnosti može utvrditi takva pretjeranost. Konkretno, pita se može li se voditelj obrade temeljiti odbijanje zahtjeva za pristup na temelju te odredbe na javno dostupnim informacijama koje upućuju na postojanje brojnih zahtjeva za pristup i za naknadu štete koje je taj isti ispitanik podnio drugim voditeljima obrade.

18 Kao drugo, taj sud postavlja pitanje predstavljaju li zahtjev za pristup podnesen na temelju članka 15. stavka 1. OUZP-a i/ili odgovor na taj zahtjev „obradu” u smislu članka 4. točke 2. te uredbe.

19 Kao treće, navedeni sud ima nedoumice u pogledu kriterija za utvrđivanje štete koju je moguće naknaditi na temelju članka 82. stavka 1. OUZP-a, te posebno u pogledu pitanja priznaje li se tim člankom, čak i u slučaju nepostojanja obrade, takvo pravo samo zbog kršenja prava na pristup iz članka 15. stavka 1. te uredbe.

20 U tim je okolnostima Amtsgericht Arnsberg (Općinski sud u Arnsbergu) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeća prethodna pitanja:

„1. Treba li članak 12. stavak 5. [prvi podstavak] drugu rečenicu [OUZP-a] tumačiti na način da prvi zahtjev za pristup koji je ispitanik uputio voditelju obrade ne može biti pretjeran?

2. Treba li članak 12. stavak 5. [prvi podstavak] drugu rečenicu OUZP-a tumačiti na način da voditelj obrade može odbiti ispitanikov zahtjev za pristup ako ga je potonji podnio s namjerom da nakon toga ishodi naknadu štete od voditelja obrade?

3. Treba li članak 12. stavak 5. prvi podstavak drugu rečenicu OUZP-a tumačiti na način da je odbijanje zahtjeva za pristup opravdano ako postoje javno dostupne informacije o ispitaniku iz kojih proizlazi da u okolnostima postojanja kršenja prava na zaštitu podataka ispitanik u brojnim slučajevima koristi svoje pravo na naknadu štete od voditelja obrade?

4. Treba li članak 4. točku 2. OUZP-a tumačiti na način da zahtjev za pristup koji je ispitanik uputio voditelju obrade na temelju članka 15. stavka 1. te uredbe i/ili odgovor na taj zahtjev predstavljaju ‚obradu” u smislu [prve od tih odredbi]?

5. Treba li članak 82. stavak 1. OUZP-a u vezi s uvodnom izjavom 146. prvom rečenicom te uredbe tumačiti na način da se nadoknaditi može samo šteta koju je ispitanik pretrpio zbog obrade? Znači li to da je pravo na naknadu štete iz članka 82. stavka 1. navedene uredbe uvjetovano time da ispitanikovi osobni podaci moraju biti predmet obrade (pod pretpostavkom da ispitanik trpi štetu zbog te obrade)?

6. U slučaju potvrdnog odgovora na peto pitanje: proizlazi iz toga da članak 82. stavak 1. OUZP-a ispitaniku ne priznaje nikakvo pravo na naknadu štete samo zbog toga što mu je povrijeđeno pravo na pristup iz članka 15. stavka 1. te uredbe (pod pretpostavkom da ispitanik trpi štetu zbog te obrade)?

7. Treba li članak 82. stavak 1. OUZP-a tumačiti na način da se voditelj obrade na temelju prava Unije ne može pozvati na činjenicu da je ispitanik prouzročio obradu svojih osobnih podataka samo ili ponajprije zato da bi iskoristio svoje pravo na naknadu štete, kako bi se usprotivio ispitanikovu zahtjevu za pristup zbog zlouporabe prava?

8. U slučaju niječnog odgovora na peto i šesto pitanje: trpi li ispitanik neimovinsku štetu u smislu članka 82. stavka 1. OUZP-a samo zbog toga što je izgubio nadzor nad svojim osobnim podacima uslijed povrede članka 15. stavka 1. te uredbe i/ili zbog neizvjesnosti u pogledu pitanja jesu li njegovi osobni podaci bili predmet obrade, ili je pak šteta stvarna samo ako on trpi dodatno (objektivno ili subjektivno) ograničenje i/ili (osjetnu) štetu?”

O prethodnim pitanjima

Prvo, drugo, treće i sedmo pitanje

21 Svojim prvim, drugim, trećim i sedmim pitanjem, koja valja ispitati zajedno na prvom mjestu, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 12. stavak 5. OUZP-a tumačiti na način da se prvi zahtjev za pristup osobnim podacima koji je ispitanik podnio voditelju obrade na temelju članka 15. te uredbe može smatrati „pretjeranim” u smislu tog članka 12. stavka 5. i, ako je tako, na temelju kojih se okolnosti eventualno može utvrditi postojanje takve pretjeranosti.

22 U tom smislu, člankom 15. stavkom 1. OUZP-a jamči se pravo ispitanika da od voditelja obrade ishodi potvrdu obrađuju li se osobni podaci koji se odnose na njega te, ako se obrađuju, pravo tog ispitanika na pristup navedenim podacima i s njima povezanim informacijama (vidjeti u tom smislu presudu od 26. listopada 2023., FT (Kopije zdravstvenog kartona), C 307/22, EU:C:2023:811, t. 31.).

23 Nadalje, člankom 12. stavkom 5. OUZP-a utvrđuje se načelo prema kojem ostvarivanje tog prava pristupa ne podrazumijeva nikakve troškove za ispitanika. Međutim, potonjom se odredbom predviđaju dva razloga zbog kojih voditelj obrade može naplatiti razumnu naknadu koja uzima u obzir u obzir administrativne troškove ili pak odbiti postupiti po zahtjevu za pristup. Ti se razlozi odnose na slučajeve zlouporabe prava kada se zahtjevi ispitanika moraju smatrati „očito neutemeljenima” ili „pretjeranima”, osobito zbog njihova repetitivnog karaktera (presuda od 26. listopada 2023., FT (Kopije zdravstvenog kartona), C-307/22, EU:C:2023:811, t. 31.).

24 Prvo, kada je riječ o pitanju može li se prvi zahtjev za pristup koji je ispitanik podnio voditelju obrade na temelju članka 15. OUZP-a smatrati „pretjeranim”, treba istaknuti da, s obzirom na to da se pojam „pretjerani zahtjevi” ne definira u toj uredbi, ustaljena je sudska praksa da je prilikom tumačenja potrebno voditi računa o tekstu članka 12. stavka 5. navedene uredbe prema njegovu uobičajenom smislu u svakodnevnom jeziku, ali i o kontekstu te odredbe te ciljevima koji se nastoje ostaviti propisom čiji je ona dio (vidjeti presude od 17. studenoga 1983., Merck, 292/82, EU:C:1983:335, t. 12. i od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 24. i navedenu sudsku praksu).

25 U tom smislu, kada je riječ o tekstu tog članka 12. stavka 5. i konkretno uobičajenom smislu pojma „pretjerani zahtjevi” u svakodnevnom jeziku, pridjev „pretjeran” označava nešto što nadilazi uobičajenu ili razumnu mjeru ili nešto što prekoračuje poželjnu ili dopuštenu mjeru (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 43.). Dakle, upotreba tog pridjeva, koji se odnosi na kako na kvalitativne tako i kvantitativne značajke, ne omogućuje sama po sebi da se isključi mogućnost da je prvi zahtjev za pristup pretjeran.

26 Nadalje, točno je da iz članka 12. stavka 5. prvog podstavka druge rečenice OUZP-a proizlazi da zahtjevi mogu biti pretjerani „osobito zbog njihova učestalog ponavljanja”. Umnožavanje zahtjeva koje je podnijela jedna osoba može stoga upućivati na njihovu pretjeranost (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 57.). Međutim, kao što je to nezavisni odvjetnik u bitnome naglasio u točki 28. svojeg mišljenja, budući da se repetitivni karakter u toj odredbi spominje samo okvirno, kvalificiranje zahtjeva za pristup kao „pretjeranog” ne traži nužno da taj zahtjev mora biti jedan od više zahtjeva koje je podnio isti ispitanik.

27 Dakle, imajući u vidu doslovno tumačenje članka 12. stavka 5. OUZP-a, ne može se isključiti da bi se prvi zahtjev za pristup mogao smatrati „pretjeranim” u smislu te odredbe.

28 U prilog tom utvrđenju govori kontekst članka 12. stavka 5. prvog podstavka druge rečenice OUZP-a. U tom smislu treba podsjetiti na to da se u tom članku 12., koji je dio poglavlja III. te uredbe u kojem se utvrđuju prava ispitanika, navode opće obveze voditelja obrade u pogledu transparentnosti informacija i komunikacija te se utvrđuju načini ostvarivanja prava ispitanika. Na temelju stavka 2. prve rečenice navedenog članka 12., voditelj obrade mora olakšati ostvarivanje prava koja se ispitaniku priznaju među ostalim na temelju članaka 15. navedene uredbe, kojim se dopunjuje okvir transparentnosti ustrojen istom uredbom na način da se tom ispitaniku priznaje pravo na pristup svojim osobnim podacima (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 45. i 46.).

29 Dakle, predviđajući isto tako mogućnost da voditelji obrade kojima su podneseni zahtjevi koji su očito neosnovani ili pretjerani, zahtijevaju plaćanje razumne naknade na temelju administrativnih troškova ili da odbiju postupiti po takvim zahtjevima, tim se člankom 12. stavkom 5. uvodi iznimka od obveze olakšavanja posebno prava na pristup, koju treba usko tumačiti (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 33.).

30 Međutim, iz sudske prakse Suda o tumačenju pojma „pretjerani zahtjevi” iz članka 57. stavka 4. OUZP-a, koji se može primijeniti u ovom predmetu jer je ta odredba u bitnome formulirana na sličan način kao i članak 12. stavak 5. te uredbe te ima isti cilj kao i potonji članak, proizlazi da je on izraz općeg načela prava Unije prema kojem se sudionici u postupku ne mogu prijevarom ili zlorabeći svoje pravo pozivati na pravila Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 49.). Naime, primjena propisa Unije ne može se proširiti do te mjere da obuhvaća radnje koje su poduzete s ciljem zlouporabe (vidjeti u tom smislu presudu od 19. rujna 2024., Matmut, C-236/23, EU:C:2024:761, t. 52. i navedenu sudsku praksu).

31 Dakle, broj zahtjeva za pristup koje je ispitanik podnio voditelju obrade sam po sebi ne utječe na pravo potonjeg da iskoristi mogućnost da ne postupi po zahtjevu koju mu nudi članak 12. stavak 5. OUZP-a, tako da voditelj obrade može iskoristiti tu mogućnost čak i u slučaju prvog zahtjeva za pristup, pod uvjetom da dokaže, uzimajući u obzir sve relevantne okolnosti pojedinog slučaja, postojanje namjere zlouporabe od strane tog ispitanika (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 50.).

32 To je kontekstualno tumačenje u skladu s ciljevima koji se nastoje ostvariti OUZP-om. S tim u vezi treba istaknuti da je svrha te uredbe, kao što je to navedeno u njezinim uvodnim izjavama 10. i 11., osigurati postojanu i visoku razinu zaštite fizičkih osoba u Uniji te ojačati i detaljno utvrditi prava ispitanikâ. Dakle, obveze voditelja obrade predviđene u članku 12. navedene uredbe, koje se prije svega odnose na komunikaciju na temelju članka 15. te iste uredbe, zamišljene su kao mehanizam kojim se mogu učinkovito zaštititi prava i interesi ispitanika (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 38. i 39. te navedenu sudsku praksu).

33 Međutim, u uvodnoj izjavi 4. OUZP-a navodi se da pravo na zaštitu osobnih podataka nije apsolutno pravo jer ga treba sagledavati u kontekstu njegove funkcije u društvu te uravnotežiti ga s drugim temeljnim pravima, u skladu s načelom proporcionalnosti. Nadalje, Sud je već naglasio da su mehanizmi koji omogućuju pronalaženje pravedne ravnoteže između različitih uključenih prava i interesa sadržani u samom OUZP-u (presuda od 21. prosinca 2023., Krankenversicherung Nordrhein, C-667/21, EU:C:2023:1022, t. 54. i navedena sudska praksa).

34 Prema tome, da bi se osigurala provedba te pravedne ravnoteže putem te iznimke, kao i njezin korisni učinak, relevantni kriterij za utvrđivanje zlouporabe jest pretjeranost zahtjeva za pristup s kvalitativnog gledišta, u skladu s točkom 26. ove presude, a on ne može ovisiti samo o broju zahtjeva za pristup koje je podnio ispitanik, pa stoga ni o činjenici da se radi o prvom zahtjevu koji je podnio taj ispitanik.

35 Iz navedenog slijedi da se prvi zahtjev za pristup koji je podnesen voditelju obrade na temelju članka 15. OUZP-a može smatrati „pretjeranim” u smislu članka 12. stavka 5. te uredbe. Međutim, budući da pojam „pretjerani zahtjevi” treba usko tumačiti, kao što proizlazi iz točke 29. ove presude, voditelj obrade se na takvu pretjeranost može pozvati samo iznimno, pri čemu, kao što je to nezavisni odvjetnik naveo u točki 34. svojeg mišljenja, kriteriji za kvalificiranje prvog zahtjeva za pristup kao „pretjeranog” moraju biti visoki. Treba također naglasiti da iz članka 12. stavka 5. drugog podstavka OUZP-a izričito proizlazi da voditelj obrade mora dokazati tu pretjeranost.

36 Drugo, kada je riječ o okolnostima u kojima se prvi ispitanikov zahtjev za pristup može smatrati „pretjeranim” u smislu članka 12. stavka 5. OUZP-a i samim time predstavljati zlouporabu prava u smislu sudske prakse navedene u točkama 23. i 30. ove presude, treba istaknuti da je za postojanje zlouporabe potrebno dokazati, s jedne strane, niz objektivnih okolnosti iz kojih proizlazi da, unatoč formalnom ispunjavanju uvjeta predviđenih propisom Unije, cilj koji se nastoji ostvariti tim propisom nije postignut, te, s druge strane, subjektivni element u vidu namjere ispitanika da ostvari korist na temelju propisa Unije umjetnim stvaranjem uvjeta potrebnih za njezino ostvarivanje. Nadalje, takva kvalifikacija zahtijeva uzimanje u obzir svih činjenica i okolnosti konkretnog slučaja (vidjeti u tom smislu presudu od 21. prosinca 2023., BMW Bank i dr., C-38/21, C-47/21 i C-232/21, EU:C:2023:1014, t. 285. i 286. te navedenu sudsku praksu).

37 Kao prvo, kada je riječ o objektivnom elementu zlouporabe, treba istaknuti da članak 15. OUZP-a u vezi s njegovom uvodnom izjavom 63. ima za cilj ispitaniku osigurati pravo na pristup prikupljenim osobnim podacima koji se na njega odnose i omogućiti mu da to pravo ostvaruje lako i u razumnim intervalima, posebno kako bi se upoznao s obradom tih podataka i provjerio njezinu zakonitost te kako bi samim time mogao eventualno iskoristiti svoje pravo na ispravak, pravo na brisanje, pravo na ograničavanje obrade kao i pravo na podnošenje prigovora te pravo

na pravni lijek u slučaju pretrpljene štete (vidjeti u tom smislu presudu od 12. siječnja 2023., Österreichische Post (Informacije o primateljima osobnih podataka), C-154/21, EU:C:2023:3, t. 37. i 38.).

38 U konkretnom slučaju, kao što je razvidno iz spisa kojim Sud raspolaže, osoba TC je zahtjev za pristup o kojem je riječ u glavnom postupku podnijela nakon što se pretplatila na informacijski bilten društva Brillen Rottler i nakon što je navedenom društvu prilikom te pretplate dostavila određene osobne podatke, pa bi stoga s formalnog gledišta taj zahtjev za pristup mogao predstavljati ostvarivanje prava na pristup osobe TC radi ostvarivanja cilja tog propisa.

39 Međutim, imajući u vidu sudsku praksu navedenu u točki 36. ove presude, formalno ispunjavanje uvjeta za primjenu članka 15. OUZP-a samo po sebi nije dovoljno da se isključi „pretjerani” karakter zahtjeva za pristup, a time i postojanje zlouporabe prava.

40 U tom smislu, kao drugo, kada je riječ o subjektivnom elementu zlouporabe, treba istaknuti da, kako bi se zahtjev za pristup mogao kvalificirati kao „pretjeran” u smislu članka 12. stavka 5. OUZP-a, voditelj obrade mora dokazati, uzimajući pritom u obzir sve relevantne okolnosti pojedinog slučaja, postojanje namjere zlouporabe od strane ispitanika, pri čemu se postojanje takve namjere može utvrditi ako taj ispitanik podnosi navedeni zahtjev u neku drugu svrhu osim upoznavanja s obradom tih podataka i provjere njezine zakonitosti, da bi nakon toga mogao ishoditi zaštitu podataka koju ostvaruje na temelju te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 9. siječnja 2025., Österreichische Datenschutzbehörde (Pretjerani zahtjevi), C-416/23, EU:C:2025:3, t. 50. i 56.).

41 Dakle, imajući među ostalom u vidu utvrđenja iz točke 35. ove presude, voditelj obrade u konkretnom slučaju mora nedvojbeno dokazati da ispitanik nije podnio zahtjev za pristup na temelju članka 15. OUZP-a kako bi se upoznao s tom obradom, već kako bi umjetno stvorio uvjete potrebne za ishođenje naknade štete od navedenog voditelja obrade.

42 U tom smislu, trebat će uzeti u obzir sve okolnosti konkretnog slučaja, posebno činjenicu da je ispitanik osobne podatke pružio iako to nije bio obvezan učiniti, cilj pružanja tih podataka, vrijeme proteklo od tog pružanja do podnošenja zahtjeva za pristup, te postupanje navedenog ispitanika.

43 U kontekstu spora u kojem vodi postupak, sud koji je uputio zahtjev pita se je li prilikom ocjenjivanja postojanja zlouporabe prava moguće uzeti u obzir javno dostupne informacije u kojima se spominje činjenica da je osoba TC sustavno podnosila zahtjeve za pristup svojim osobnim podacima i zahtjeve za naknadu štete različitim voditeljima obrade koristeći obrazac postupanja sličan onomu koji primjenjuje u konkretnom slučaju. S tim u vezi treba istaknuti da se ta okolnost doista može uzeti u obzir prilikom dokazivanja namjere zlouporabe ispitanika, pod uvjetom da je potkrijepljena drugim relevantnim okolnostima.

44 Dakle, sud koji je uputio zahtjev u konkretnom slučaju mora provjeriti je li, imajući u vidu sve relevantne okolnosti, društvo Brillen Rottler dokazalo da je osoba TC imala namjeru zlouporabe u kontekstu podnošenja dotičnog zahtjeva za pristup.

45 Imajući u vidu navedena razmatranja, na prvo, drugo, treće i sedmo pitanje valja odgovoriti tako da članak 12. stavak 5. OUZP-a treba tumačiti na način da se prvi zahtjev za pristup osobnim podacima koji je ispitanik podnio voditelju obrade na temelju članka 15. te uredbe može smatrati „pretjeranim” u smislu tog članka 12. stavka 5. ako taj voditelj obrade dokaže, uzimajući pritom u

obzir sve relevantne okolnosti konkretnog slučaja, da ispitanik, unatoč formalnom ispunjavanju uvjeta predviđenih tim odredbama, nije taj zahtjev podnio kako bi se upoznao s obradom tih podataka i provjerio njezinu zakonitost, da bi nakon toga mogao ishoditi zaštitu prava koju ostvaruje na temelju navedene uredbe, nego s namjerom zlouporabe, kao što je umjetno stvaranje uvjeta potrebnih za ostvarivanje koristi na temelju te iste uredbe. Činjenica da je, prema javno dostupnim informacijama, ispitanik podnio više zahtjeva za pristup svojim osobnim podacima, nakon čega su različitim voditeljima obrade podneseni zahtjevi za naknadu štete, može se uzeti u obzir prilikom utvrđivanja postojanja takve namjere zlouporabe.

Peto i šesto pitanje

46 Svojim petim i šestim pitanjem, koja valja ispitati zajedno na drugom mjestu, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 82. stavak 1. OUZP-a tumačiti na način da se njime ispitaniku priznaje pravo na naknadu štete nastale zbog kršenja prava na pristup iz članka 15. stavka 1. te uredbe.

47 Kao što se podsjeća u točki 24. ove presude, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, prilikom tumačenja odredbe prava Unije potrebno je voditi računa ne samo o njezinu tekstu, nego i o njezinu kontekstu i ciljevima koje nastoji ostvariti.

48 Iz teksta članka 82. stavka 1. OUZP-a razvidno je da osoba koja je pretrpjela imovinsku ili neimovinsku štetu „zbog kršenja [te] [u]redbe” ima pravo tražiti od voditelja obrade naknadu pretrpljene štete. Treba istaknuti da ta odredba ne sadržava nikakvo upućivanje na „obradu”, pa to pravo na naknadu štete ne može biti ograničeno samo na štetu nastalu zbog obrade osobnih podataka.

49 Taj zaključak potvrđuje, prvo, kontekstualna analiza navedene odredbe tumačene u kontekstu uvodne izjave 141. OUZP-a u kojoj se određuje da bi svaki ispitanik trebao imati pravo na djelotvoran sudski pravni lijek u skladu s člankom 47. Povelje „ako […] smatra da su prekršena njegova prava iz [navedene] [u]redbe”. Naime, članak 82. stavak 1. OUZP-a dio je poglavlja VIII. te uredbe koje uređuje pravne lijekove, pravila o odgovornosti i sankcije koje omogućuju zaštitu tih prava. Međutim, ta prava uključuju i pravo ispitanika na informaciju, predviđeno u članku 12. navedene uredbe, i njegovo pravo na pristup na temelju članka 15. stavka 1. iste uredbe, tako da ona moraju biti zaštićena člankom 82. potonje uredbe, koji dakle treba tumačiti na način da se primjenjuje i na štetu nastalu zbog kršenja tih članaka 12. i 15.

50 Takvo tumačenje ne može dovesti u pitanje činjenica da, s jedne strane, iz uvodne izjave 146. OUZP-a proizlazi da voditelj obrade mora naknaditi svaku štetu koju osoba može pretrpjeti „zbog obrade” kojom se krši ta uredba i da, s druge strane, članak 82. navedene uredbe u stavcima 2. i 4. spominje „štetu prouzročenu obradom”.

51 Naime, kao što to Komisija u bitnome tvrdi u svojim pisanim očitovanjima, u slučaju kršenja prava predviđenih odredbama poglavlja III. OUZP-a, uključujući prava na pristup podacima i ispravak, te prava na brisanje, na ograničavanje obrade i na prenosivost, navodna povreda ne može proizlaziti iz obrade osobnih podataka kao takve, već iz odbijanja postupanja po zahtjevu ispitanika u kontekstu ostvarivanja tih prava. Prema tome, uvjetovanje prava na naknadu štete na temelju članka 82. stavka 1. OUZP-a postojanjem štete nastale zbog obrade samo bi po sebi dovelo do isključivanja takvih slučajeva iz područja primjene te odredbe, a time i dovelo u pitanje njezin korisni učinak.

52 Osim toga, Sud je već ocijenio da činjenica da je voditelj obrade povrijedio članke 26. i 30. OUZP-a koji uređuju, u slučaju prvog, sklapanje sporazuma kojim se definiraju odgovarajuće uloge voditelja obrade i njihovi odnosi s ispitanicima te, u slučaju drugog, vođenje evidencije aktivnosti obrade, ne predstavlja „nezakonitu obradu”, priznajući pritom ispitaniku pravo na brisanje ili ograničavanje obrade. Takva se povreda stoga mora otkloniti korištenjem drugih mjera predviđenih OUZP-om, uključujući naknadu štete koju je voditelj obrade eventualno prouzročio na temelju njegova članka 82. (vidjeti u tom smislu presudu od 4. svibnja 2023., Bundesrepublik Deutschland (Elektronički sudski poštanski pretinac), C-60/22, EU:C:2023:373, t. 66. i 67.).

53 Drugo, u prilog utvrđenju iz točke 48. ove presude govori teleološko tumačenje članka 82. stavka 1. OUZP-a, s obzirom na to da taj članak ima za cilj osiguravanje provedbe ciljeva te uredbe, među kojima je posebno cilj jačanja prava ispitanika te obveza osoba koje obavljaju i definiraju obradu osobnih podataka, spomenut u uvodnoj izjavi 11. navedene uredbe. Međutim, kao što je to nezavisni odvjetnik u bitnome naveo u točki 72. svojeg mišljenja, ta bi prava, među kojima je upravo pravo pristupa koje spominje sud koji je uputio zahtjev, bila značajno oslabljena ako bi se taj članak 82. stavak 1. tumačio na način da je ograničen samo na štetu nastalu zbog nezakonitih radnji koje podrazumijevaju obradu podataka.

54 Prema tome, čak i u slučaju postojanja povrede OUZP-a koja kao takva ne podrazumijeva obradu podataka, ispitanik se može pozvati na pravo na naknadu štete predviđeno u članku 82. te uredbe.

55 Imajući u vidu navedeno, na peto i šesto pitanje valja odgovoriti tako da članak 82. stavak 1. OUZP-a treba tumačiti na način da se njime ispitaniku priznaje pravo na naknadu štete nastale zbog kršenja prava na pristup iz članka 15. stavka 1. te uredbe.

Četvrto pitanje

56 Imajući u vidu odgovor na peto i šesto prethodno pitanje, nema potrebe odgovarati na četvrto pitanje.

Osmo pitanje

57 Svojim osmim pitanjem, koje valja ispitati kao treće i posljednje, sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 82. stavak 1. OUZP-a tumačiti na način da neimovinska šteta koju je ispitanik pretrpio uključuje gubitak nadzora nad svojim osobnim podacima ili neizvjesnost u pogledu pitanja jesu li ti podaci bili predmet obrade.

58 Budući da u OUZP-u ne postoji nikakvo upućivanje na pravo država članica u pogledu smisla i dosega izraza sadržanih u navedenoj odredbi, posebno kada je riječ o pojmovima „materijalna ili nematerijalna šteta” i „naknada pretrpljene štete”, treba smatrati da su ti izrazi, za potrebe primjene te uredbe, autonomni pojmovi prava Unije koje treba ujednačeno tumačiti u svim državama članicama (vidjeti u tom smislu presude od 4. svibnja 2023., Österreichische Post (Neimovinska šteta u vezi s obradom osobnih podataka), C-300/21, EU:C:2023:370, t. 30. i od 4. rujna 2025., Quirin Privatbank, C-655/23, EU:C:2025:655, t. 55. i navedenu sudsku praksu).

59 S tim u vezi valja podsjetiti na to da se ne može smatrati da svaka „povreda” odredbi OUZP-a sama po sebi otvara pravo na naknadu štete u korist ispitanika. Naime, člankom 82. stavkom 1. OUZP-a određuje se da „[s]vaka osoba koja je pretrpjela materijalnu ili nematerijalnu štetu zbog kršenja ove Uredbe ima pravo na naknadu od voditelja obrade ili izvršitelja obrade za pretrpljenu štetu”.

Iz navedenog jasno slijedi da postojanje „štete” koju je osoba „pretrpjela” jest jedan od uvjeta za ostvarivanje prava na naknadu štete predviđenog navedenom odredbom, kao i postojanje povrede OUZP-a i uzročne veze između te štete i te povrede, pri čemu su ta tri uvjeta kumulativna (vidjeti u tom smislu presude od 4. svibnja 2023., Österreichische Post (Neimovinska šteta u vezi s obradom osobnih podataka), C-300/21, EU:C:2023:370, t. 31. do 33., te od 4. rujna 2025., Quirin Privatbank, C-655/23, EU:C:2025:655, t. 56. i navedenu sudsku praksu).

60 Osoba koja zahtijeva naknadu imovinske ili neimovinske štete na temelju te odredbe mora stoga dokazati ne samo povredu odredbi OUZP-a nego i to da joj je tom povredom prouzročena takva imovinska ili neimovinska šteta. Dakle, takva se imovinska ili neimovinska šteta ne može samo presumirati zbog nastanka navedene povrede (presuda od 4. listopada 2024., Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, t. 141. i navedena sudska praksa).

61 Međutim, Sud je već ocijenio da je iz popisa primjera „šteta” koje ispitanici mogu pretrpjeti, navedenog u prvoj rečenici uvodne izjave 85. OUZP-a, razvidno da je zakonodavac Unije namjeravao u taj pojam među ostalim uključiti i obični „gubitak nadzora” nad svojim osobnim podacima uslijed povrede te uredbe, čak i ako konkretno nije došlo do zlouporabe predmetnih podataka (presuda od 4. listopada 2024., Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, t. 145. i navedena sudska praksa).

62 Sud je također ocijenio da se pojam „nematerijalna šteta” ne može ograničiti samo na štetu određene težine. Konkretno, nacionalnim propisom ili nacionalnom praksom ne može se valjano utvrditi „minimalni prag” za kvalificiranje neimovinske štete prouzročene kršenjem OUZP-a. Međutim, ispitanik mora dokazati, s jedne strane, da je stvarno pretrpio takvu štetu, koliko god bila neznatna, te, s druge strane, da posljedice te povrede za koje tvrdi da je trpio predstavljaju štetu koja se razlikuje od obične povrede odredbi te uredbe (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2023., Gemeinde Ummendorf, C-456/22, EU:C:2023:988, t. 22. i 23.).

63 Dakle, tvrdnja ispitanika o strahovanju koje je prouzročio gubitak nadzora nad svojim osobnim podacima ne može sama po sebi dovesti do naknade štete na temelju članka 82. stavka 1. OUZP-a (vidjeti u tom smislu presudu od 20. lipnja 2024., PS (Pogrešna adresa), C-590/22, EU:C:2024:536, t. 33. i 35.). Dakle, kada se osoba koja traži naknadu štete na temelju te odredbe pozove na strahovanje od buduće zlouporabe njezinih osobnih podataka zbog kršenja te uredbe, nacionalni sud pred kojim se vodi postupak mora provjeriti može li se to strahovanje smatrati osnovanim u specifičnim okolnostima predmetnog slučaja i imajući u vidu ispitanika (vidjeti u tom smislu presudu od 4. listopada 2024., Agencija po vpisvanijata, C-200/23, EU:C:2024:827, t. 143. i navedenu sudsku praksu).

64 Razmatranja navedena u točkama 59. do 63. ove presude primjenjuju se i u slučaju kad ispitanik smatra da postoji neizvjesnost u pogledu pitanja jesu li njegovi osobni podaci bili predmet obrade.

65 Da bi se sudu koji je uputio zahtjev pružio koristan odgovor, potrebno je također istaknuti da se uzročna veza između navodne povrede i navodne štete može prekinuti postupanjem ispitanika ako se dokaže da je to postupanje odlučujući uzrok štete. Takvu radnju može činiti, među ostalim, odluka oštećenika, ali pod uvjetom da mu ta odluka nije bila nametnuta (vidjeti po analogiji presudu od 18. prosinca 2025., WS i dr./Frontex (Zajednička operacija vraćanja), C-679/23 P, EU:C:2025:976, t. 151. i 152. te navedenu sudsku praksu).

66 Nadalje, iz sudske prakse na koju se podsjeća u točki 59. ove presude proizlazi da postojanje uzročne veze između navodne povrede OUZP-a i štete koju je ispitanik navodno pretrpio predstavlja nužni preduvjet za ostvarivanje prava na naknadu štete na temelju članka 82. stavka 1. te uredbe. Ispitaniku se stoga na temelju te odredbe ne može priznati naknada štete navodno pretrpljene zbog gubitka nadzora nad svojim osobnim podacima ili neizvjesnosti u pogledu postojanja njihove obrade, ako je uzročna veza prekinuta zbog postupanja tog ispitanika zbog toga što su taj gubitak nadzora ili ta neizvjesnost prouzročeni odlukom navedenog ispitanika da voditelju obrade dostavi te podatke s ciljem umjetnog stvaranja uvjeta potrebnih za primjenu navedene odredbe.

67 Imajući u vidu navedena razmatranja, na osmo pitanje valja odgovoriti tako da članak 82. stavak 1. OUZP-a treba tumačiti na način da neimovinska šteta koju je ispitanik pretrpio uključuje gubitak nadzora nad svojim osobnim podacima ili neizvjesnost u pogledu pitanja jesu li ti podaci bili predmet obrade, pod uvjetom da je posebno dokazano da je taj ispitanik stvarno pretrpio takvu štetu i da njegovo postupanje nije bilo odlučujući uzrok te štete.

Troškovi

68 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (četvrto vijeće) odlučuje:

1. **Članak 12. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka)**

   treba tumačiti na način da se:

   prvi zahtjev za pristup osobnim podacima koji je ispitanik podnio voditelju obrade na temelju članka 15. te uredbe može smatrati „pretjeranim” u smislu tog članka 12. stavka 5. ako taj voditelj obrade dokaže, uzimajući pritom u obzir sve relevantne okolnosti konkretnog slučaja, da ispitanik, unatoč formalnom ispunjavanju uvjeta predviđenih tim odredbama, nije taj zahtjev podnio kako bi se upoznao s obradom tih podataka i provjerio njezinu zakonitost, da bi nakon toga mogao ishoditi zaštitu prava koju ostvaruje na temelju navedene uredbe, nego s namjerom zlouporabe, kao što je umjetno stvaranje uvjeta potrebnih za ostvarivanje koristi na temelju te iste uredbe. Činjenica da je, prema javno dostupnim informacijama, ispitanik podnio više zahtjeva za pristup svojim osobnim podacima, nakon čega su različitim voditeljima obrade podneseni zahtjevi za naknadu štete, može se uzeti u obzir prilikom utvrđivanja postojanja takve namjere zlouporabe.

2. **Članak 82. stavak 1. Uredbe 2016/679**

treba tumačiti na način da se:

njime ispitaniku priznaje pravo na naknadu štete nastale zbog kršenja prava na pristup iz članka 15. stavka 1. te uredbe.

3. Članak 82. stavak 1. Uredbe 2016/679

treba tumačiti na način da:

neimovinska šteta koju je ispitanik pretrpio uključuje gubitak nadzora nad svojim osobnim podacima ili neizvjesnost u pogledu pitanja jesu li ti podaci bili predmet obrade, pod uvjetom da je posebno dokazano da je taj ispitanik stvarno pretrpio takvu štetu i da njegovo postupanje nije bilo odlučujući uzrok te štete.

Potpisi